

**ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΒΗΜΑ**

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΙ-ΕΚΔΟΤΕΣ: ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ;

Να απαντήσουμε στο ερώτημα του τίτλου: «καμιά»; Να απαντήσουμε με μια γκάμα που πάει από την **εχθρότητα** ως την **ανυπαρξία**; Κατά την γνώμη μου, δεν θα πέφταμε έξω κι ας φαίνεται παράδοξο πως δύο κλάδοι τόσο συγγενείς και αλληλοσυμπληρούμενοι δεν αναπτύσσουν δεσμό ούτε καν φιλικό.

Κι όμως, μια και πρόκειται για τη σχέση δύο κλάδων και όχι προσώπων (γιατί ανάμεσα στα πρόσωπα και φιλικοί δεσμοί υπάρχουν και αμοιβαία εκτίμηση), ίσως θα έπρεπε να ψάξουμε περισσότερο στις λειτουργίες του καθενός και να μη σταθούμε επιφανειακά στο κοινό αντικείμενο. Ίσως ακριβώς σ' αυτές τις λειτουργίες να βρίσκεται κάποια αντίφαση, που δεν την ορίζουν οι ίδιοι οι κλάδοι, αλλά ορίζεται έξω από αυτούς, από το πλαίσιο μέσα στο οποίο καλούνται να παίξουν το συγκεκριμένο τους ρόλο.

Οι βιβλιοθηκάριοι αποτελούν την ψυχή μιας βιβλιοθήκης. Δεν είναι απλά οι ταξινόμοι, αυτοί που γράφουν και κολλούν τις καρτελίτσες και τα νούμερα τα βιβλία, που τα ανεβάζουν και τα κατεβάζουν από τα ράφια. Οι βιβλιοθηκάριοι είναι προορισμένοι να διαπιστώσουν ανάγκες, να κάνουν ό,τι χρειάζεται για την εκπλήρωσή τους, να λειτουργούν μια βιβλιοθήκη, να την κατευθύνουν προς τα εκεί που το ίδιο το κοινό της απαιτεί, να αναπτύσσουν αυτό το κοινό και τις ανάγκες του. Είναι το πρόσωπο, αλλά και οι ευαίσθητοι δέκτες, οι διαμεσολαβητές των γενικότερων αναγκών του αναγνώστη της βιβλιοθήκης και του υπάρχοντος υλικού.

Οι εκδότες, από τη μεριά τους, ανοιγμένοι στο πέλαγος της

βιβλιοπωλικής αγοράς, προσπαθούν να επιβιώσουν ανταποκρινόμενοι στους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης, προσαρμοσμένοι σ' αυτό τον πόλεμο που λέγεται υψηλό κόστος, μικρή κυκλοφορία, ανταγωνισμός, τιμές, ποσοστά. Μικρές επιχειρήσεις, από άποψη οικονομική, πράγμα που συνεπάγεται και ανάλογη οργάνωση, αδυνατούν να ανταποκριθούν σε λογικές που βρίσκονται έξω απ' το στενό κύκλο, όχι από κακή διάθεση, αλλά από έλλειψη δυνατοτήτων. Μεγάλη, λοιπόν, η απόσταση ανάμεσα σε μια βιβλιοθήκη και έναν εκδότη. Κι όμως, πιστεύω πως ανάμεσά τους βρίσκεται κάποιος που έχει αντικειμενικά την κύρια ευθύνη, που μεγαλώνει αντί να γεφυρώνει αυτή την απόσταση των δύο διαφορετικών λειτουργιών. Ποιός άλλος από τις υπηρεσίες του κράτους σ' αυτόν τον τομέα. Απαρχαιωμένη νομοθεσία, ελάχιστη οικονομική υποστήριξη, γραφειοκρατική ταλαιπωρία, έλλειψη συνολικού προγραμματισμού για το βιβλίο, παραμέληση όλων των επιμέρους προβλημάτων. Ένα έδαφος εντελώς ακατάλληλο, τόσο για την ανάπτυξη του ίδιου του βιβλίου, όσο και για την σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στους επιμέρους φορείς του.

Παρόλα αυτά, πιστεύω πως η συνειδητοποίηση των παραπάνω, μπορεί να τροφοδοτήσει έναν κοινό διάλογο και την ενοποίηση των αιτημάτων, μέσα από μια πιο συνολική οπτική όλων μας. Κι έτσι, μένει για μια ακόμη φορά στους φορείς να κινηθούν σ' αυτή τη λογική της συνεργασίας.

Μυρσίνη Ζορμπά
Αντιπρόεδρος Συνδέσμου
Εκδοτών Βιβλίου